

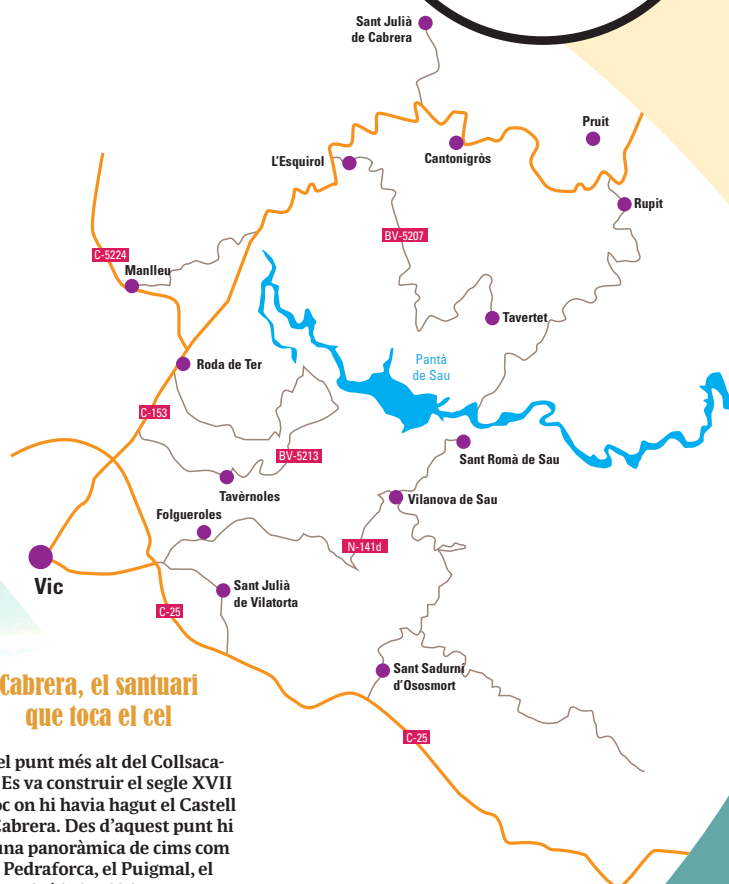

Capítol 3

EL COLLSACABRA

La roca desenterrada que toca el cel entre cingleres

La comarca natural del Collsacabra és un dels miradors més espectaculars de la Catalunya Central. És un territori de cingleres, falcades pel pantà de Sau i el Santuari de Cabrera, el punt més alt de tot el massís. El Collsacabra és una terra de pobles en què el temps no hi passa, com Rupit i Tavertet. Una terra plena de rieres, salts d'aigua i on s'hi sent el silenci. Un massís ple de camins per fer a peu o amb bicicleta i fones on parar-hi per omplir-hi la panxa.

Cabrera, el santuari que toca el cel

És el punt més alt del Collsacabra. Es va construir el segle XVII al lloc on hi havia hagut el Castell de Cabrera. Des d'aquest punt hi ha una panoràmica de cims com el Pedraforca, el Puigmal, el Canigó i el golf de Roses.

CAMINS DE L'EIX

El Collsacabra el formen els pobles de Rupit, Tavertet, Sant Martí Sescorts, Sant Julià de Cabrera, l'Esquirol i Cantonigròs. Tots ells sota

la mateixa essència: vida senzilla entre cingleres i rieres. Els pobles de Rupit i Tavertet es converteixen en els principals atractius turístics i

UNA MIRADA AL PATRIMONI

Els cingles de Tavertet

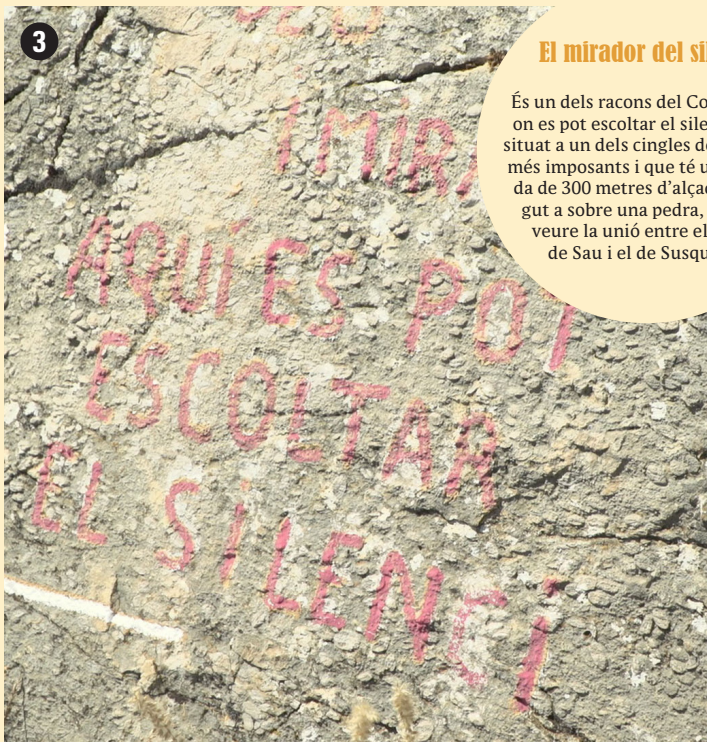
Tavertet s'alça sobre una roca vertical de més de 200 metres. El poble conserva 48 cases del segle XVII i XVIII que formen un nucli considerat Bé d'Interès Cultural. Està acompanyat d'un dels entorns més turístics de tot el Collsacabra: les cingleres. Una de les rutes que permet veure a vista d'ocell una panoràmica del pantà de Sau i les Guílleries és la carretera que porta del poble a l'Avenc, una casa gòtica del segle XI. El trajecte ressegueix de ben a prop els precipicis dels cingles. Enmig del recorregut, cal fer parada a la Roca Llarga, un mirador natural situat a 1.186 metres d'altitud. La roca sobresurt de la cinglera i molts l'anomenen el Preikestolen català, en referència a la famosa roca de Noruega.

3

El mirador del silenci

És un dels racons del Collsacabra on es pot escoltar el silenci. Està situat a un dels cingles de Tavertet més imposants i que té una caiguda de 300 metres d'alçada. Assegut a sobre una pedra, s'hi pot veure la unió entre el pantà de Sau i el de Susqueda.

El salt de Sallent

La riera de Rupit cau cinglera avall al salt de Sallent, que té una caiguda vertical de més de 100 metres única a Catalunya. S'hi pot arribar des del poble de Rupit, a uns tres quilòmetres, i des del mirador es pot veure el mateix salt d'aigua i l'Agullola.

conserven els carrers i les façanes empedrades de segles enrere. Tot plegat en un entorn connectat per la vegetació i l'aigua, que enllaça

salts, cascades i gorgs, i que acaba desembocant a l'embassament de Sau i al pantà de Susqueda. Tot això, des de la quietud del silenci.

5

Rupit, una vila medieval dalt d'una roca

Tal com diu una dita popular, *a Rupit no s'hi entra ni per terra, ni per mar, sinó per roca*. El poble s'erigeix dalt d'una penya rocosa, i de fet la roca és l'origen del nom de Rupit (en llatí, *rupes*). Rupit manté l'hegemonia medieval amb els carrers empedrats i les cases dels segles XVI i XVII que es van construir al voltant del castell, originari de l'any 1000. Els carrers del Fossar i de l'Església conserven l'encant d'un poble on no hi ha passat el temps. En un dels meandres de la riera hi ha l'església de Santa Magdalena, des d'on es pot veure el perfil rocós de Rupit.

Joan Triadú: "A Rupit tot sembla que hagi de caure'ns al damunt, i roca, roca per tot arreu, lloses esmolades, graons naturals, carrers sobre roca, confosos els paviments amb els lindars i l'escàs, rar, marxapeu"

4

6

El pont penjant de Rupit

És un dels accessos a peu al centre històric del poble. El van construir l'any 1945 els artesans rupitencs Francesc i Pere Rovira, Salvi Vila i Joaquim Marsal perquè anteriorment els veïns havien de creuar la riera per unes passeres i una escala. L'any 1994 va ser reconstruït amb peces de fusta, una estructura que es manté en l'actualitat. Amb el temps, el pont penjant s'ha convertit en un dels punts més emblemàtics de Rupit i un dels més fotografiats pels visitants. Sortint del pont, el recorregut puja fins al cor del carrer del Manyà.

La gastronomia del Collsacabra té caràcter local: des de l'enciam brut fins a la mongeta petita del mateix territori. La carn i els formatges

també maduren entre les cingleres. De fet, és un dels pocs indrets en què el bestiar pastura enmig del silenci i penya-segats vertiginosos.

UN TAST GASTRONÒMIC

Ca l'Ignasi de Cantonigròs: el paisatge cuinat a dins de la cassola

L'Ignasi i la Laia van treballar 10 anys en una fonda que va ser "la nostra universitat", expliquen. Fa 22 anys van decidir obrir Ca l'Ignasi al bell mig de Cantonigròs. "Fem una cuina tradicional i austera, amb producte de proximitat, i fem plats que pugui entendre tothom qui s'asseu a taula", asseguren. De fet, s'encomanen de "les forces tel·lúriques de l'entorn" perquè qui mengi al restaurant no només ompli la panxa.

La cuina del Collsacabra: la carn, les hortalisses, els bolets i la tòfona

La gastronomia del Collsacabra està basada en el producte local i de qualitat. Els restaurants de la zona basen les seves receptes en productes com la mongeta petita del Collsacabra, la patata del bufet negra, els bolets, la tòfona, i els embotits i la cuina del porc. En surten plats com l'enciam brut, fet de patata i ceba escalivada amb botifarra del perol i que es cuinava quan es feien les matances de bestiar.

El Molí de l'Alzina de Cantonigròs, la formatgeria més antiga de Catalunya

Jordi Anglada la va fundar després de fer un viatge a Holanda a finals dels anys setanta per conèixer de primera mà l'elaboració de formatge artesanal. L'any 1978 va fer els primers formatges i ara en produeix tres mil cada setmana. Juntament amb un equip de quatre persones, en fan de vaca, ovella i cabra, alimentades amb la pastura de la zona. També fan desnatats i matons i ho distribueixen a Catalunya, Andorra i els Estats Units.

UN PASSEIG AMB PARADES

El Morro de l'Abella

És un dels miradors més espectaculars i vertiginosos del pantà de Sau. S'hi accedeix abans d'arribar al poble de Tavertet, on s'agafa un petit corriol entre el bosc. Després de caminar deu minuts, es descobreix el penya-segat des d'on es pot veure una part de l'embassament de Sau, el Puig de la Força i el salt de Tirabous.

BTT: paisatge sobre rodes

La tradició del Collsacabra dalt de la bicicleta és indiscutible. És una terra muntanyosa i amb moltes panoràmiques per badar-hi. Un dels punts neuràlgics d'aquest esport és el Centre BTT Sau Collsacabra, que està situat a la masia Les Comes, de l'Esquirol. Hi ha 17 rutes senyalitzades amb un total de 275 quilòmetres que passen pels llocs més emblemàtics del territori. Aquesta afició ha consolidat també la cursa Cabrerès BTT, una de les marxes de muntanya en BTT de més renom de la península. Porta a la motxilla ja

28 edicions i hi participen anualment 3.000 participants.

La Foradada de Cantonigròs

És un dels gorgs més espectaculars del Collsacabra. Un dels camins més característics és el que surt des del poble de Cantonigròs, al costat del camp de futbol. Seguint el GR i agafant un

sender estret i pedregós s'arriba a la cascada de la Foradada. És un gorg vorejat de roca que té un forat de grans dimensions a una de les parets. En època de pluja, i quan el sol s'escola entre el forat, l'encant d'aquest entorn es multiplica. A causa del seu atractiu, és un indret en què cada vegada hi ha més visitants, i l'Ajuntament de l'Esquirol n'ha hagut de regular l'accés.

Matthew McDaid, el folk del Collsacabra

Matthew McDaid és el músic capaç de connectar Irlanda amb el Collsacabra. Nascut a Irlanda del

Nord, el jove cantautor es va instal·lar a Rupit quan tenia 11 anys. La seva família va fer una ruta per la Garrotxa i el Collsacabra, i es va enamorar de Rupit i el seu entorn. Ara, s'ha convertit en un dels llocs on fa cançons d'estil country, folk americà i amb tocs irlandesos. "Irlanda i el Collsacabra tenen moltes coses en comú. La vegetació sempre està en moviment i la gent és molt humana, treballadora, i toca molt de peus a terra", explica McDaid. Això es tradueix en les seves cançons: "A nivell musical és un lloc idíl·lic per compondre perquè s'hi respira un aire diferent que va canviant a cada estació", assegura.

El Collsacabra, terra de bandolers

Entre el bosc frondós de les Guillerries i el Collsacabra s'hi amagava Joan de Serrallonga, un bandoler català del segle XVII que es va convertir en un dels més buscats de Catalunya. El grup Esquirols va compondre l'any 1980 l'exitós tema *Torna, torna Serrallonga*.